

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 86 * číslo 23 * 4. června 2006 * Cena 6 Kč

Téma týdne

O životě

naší církve

na Slovensku

píše košický vikář

Ján Lauko

PRAŽSKÝM BISKUPEM OPĚT ZVOLEN MGR. KAREL BICAN

V Husově sboru v Praze-Vinohrady se sobotu 20. května konalo diecézní shromáždění s jediným bodem programu - volba pražského biskupa. Úvodní bohoslužbu vysluhovali stávající biskup Mgr. Karel Bican a manželé Hana a David Tonzarovi. Zúčastnil se i premiér Jiří Paroubek, který před bohoslužbou shromáždění pozdravil a v krátkém projevu připomněl některé předešlé pražské biskupy a přínos jejich práce pro celou společnost.

Po bohoslužbách bylo zvoleno pracovní představenstvo ve složení Mgr. Daniel Majer - vinohradský farář, Mgr. Karel Bican - pražský biskup a ThDr. David Tonzar, Th.D. - ředitel úřadu pražské diecéze. Po volbě zapisovatele, ověřovatelů zápisu a sčítatelů hlasů bylo konstatováno, že je přítomno 233 delegátů s hlasovacím právem z více než 300 delegovaných, což představuje nadpoloviční většinu, a diecézní shromáždění je tedy usnášeníschopné.

Požadované kvórum dvacetiny hlasů získali ve vikariátních vyhledávacích řízeních pouze dva kandidáti - stávající biskup Karel Bican a vinohradský farář Daniel Majer. Oba kandidatury přijali a představili shromáždění své koncepcie řízení diecéze.

Daniel Majer uvedl, že dokončil studia teologie v roce 1989 a pak působil jako farář v plzeňské diecézi v náboženské obci Kralovice. Od roku 1997 je farářem na Vinohradech, v poslední době je vikářem jednoho z pražských vikariátů. Váží si stávajícího biskupa, který je výraznou osob-

ností a oplývá manažerskými schopnostmi. Daniel Majer sdělil, že sám takové schopnosti nemá (perfektně opravený Husův sbor i sborový dům na Vinohradech však svědčí o opaku - pozn. redakce). Postavení biskupa však vnímá především jako úřad duchovní, pastýřský.

Karel Bican uvedl, že kdyby dostal důvěru na dalších sedm let, pokračoval by v aktivitách, které jako biskup zahájil v předešlém období. Prioritu vidí v dobudování celého systému školství - pražská diecéze už totiž založila mateřskou školu, základní školu a první stupeň vysokého školství (HITS). V plánu jsou dvě gymnázia v Praze a v Ústí nad Labem, která by měla být specializovaná na výuku jazyků a historie. Karel Bican vyjádřil i uspokojení nad tím, že se v církvi podařilo prosadit institut pastoračních asistentů, takže bylo možné řadě lidí nabídnout profesní uplatnění uvnitř církve. Dále sdělil, že připravujeme institut katechetů, kteří by mohli učit na školách naše náboženství, a že už máme 18 nemocničních kaplanů. Daniela Majera nepovažuje za protikandidáta, ale spolukandidáta a bez ohledu na to, jak volba dopadne, budou jistě i nadále dobře spolupracovat.

Pak dostali prostor delegáti náboženských obcí, aby se mohli kandidátů na cokoli zeptat. Následovala tajná volba, kdy bylo odevzdáno 164 hlasů pro stávajícího biskupa Mgr. Karla Bicana a 64 hlasů pro Mgr. Daniela Majera. Stávající biskup tedy dostal možnost stát v čele diecéze do 1. října

Z diecézního shromáždění. Na snímku ing. P. Pánka zleva Daniel Majer, Karel Bican a David Tonzar

2013. V závěrečné modlitbě prosil Pána církve, aby se pražská diecéze stále ubírala cestou dobré vůle, jako tomu bylo doposud.

Po skončení diecézního shromáždění byli delegátům představeni tři duchovní, kteří v pražské diecézi získali nejvíce hlasů pro volbu patriarchy - dva pražští faráři ThDr. Tomáš Butta a Mgr. Eva Mikulecká a slovenský biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D.

(noe)

POTŘEBUJEME DUCHA SVATÉHO?

Aneb on potřebuje nás.

O Svatodušních svátcích se tolik nepíše či nekáže jako o Velikonocích, neřku-li o Vánocích. Všeobecně víme, že církev vznikla o Letnicích, kdy Ježíšovi učedníci byli poslušni Kristovy výzvy: „Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli. Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým... dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku až na sám konec země.“ A tak po jeho nanebevzetí vystoupili do horní místnosti domu, kde pobývali. Evangelista Lukáš píše o té nesmírně silné transcendentní události dějinného významu tuto reportáž: „Když nastal den letnic, byli shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden, všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit ve vytržení jinými jazyky, jak jim Duch dával promluvat.“ „Bylo to tak silné, dramatické, pronikavé a nepochopitelné, že jedni se shromážděných ctitelů židovských svátků žaslí, byli v rozpacích, a jiní s výsměchem říkali: „Vždyť jsou opilí!“

(Mám pocit, že když se děje dílo Ducha svatého, vždy se najdou tyhle tři skupiny lidí i v našich řadách - jedni se dívají, druzí jsou v značných rozpacích a třetí skupina to s výsměchem odsoudí jako opilou bláznivinu...)

A to, prosím, nemusí jít o nějaké "charismaticko-letniční projevy", ale třeba jen o kázání z Ducha, adoraci, chvály, jakékoliv Boží dílo v církvi... A tak z mnoha stran dnes zaznívá: „Potřebujeme Ducha svatého, jeho ovoce, jeho dary, jeho skutky, skutky víry. Ano, je to pravda. Potřebujeme Ducha Kristova. A mne napadlo, že On potřebuje nás. Ten výrazný rozdíl spočívá v tom, že jakmile chceme "vlastnit Ducha", chceme s ním manipulovat, určovat, jak se co má dělat, jaké mají být projevy v církvi, zda mít charismata anebo ta doba už odešla s prvními stoletími, zda jazyky nebo ne, zda někteří evangelisté skutečně mají dar uzdravování, bratři liberální teologové nám tyto věci dobře "odvysvětlí", co tím chtěl pisatel v ranné církvi říci a jaká byla "zvěstná" linie biblických výpovědí, bratři z různých hnutí víry nám dají ten správný klíč jak technologii Ducha ovládat... Ne, nekritizují ani jedny ani druhé. Oni (snad) měli či mají dobrou snahu porozumět biblické zvěsti a ti druzí pohnout s našimi životy směrem k Pánu Bohu. Už jim snad rozumím.

Sestry a bratři, jakoby mi Duch svatý říkal: „Ne ty potřebuješ mne, ale já tebe. Tvé srdce, tvou vydanost, tvou ochotu nést svůj kříž, a ukazují ti na Ježíše, vůdce a dokonavatele víry.“ Jako bych vnímal: „Není důležité, jestli se budeš trást jako kvakeři po naplnění, mluvit v jazycích anebo tvé kázání

Dokončení na str. 3

PRÁCE A ÚKOLY NAUKOVÉHO SNĚMOVNÍHO VÝBORU

V minulém čísle Českého zápasu jsme přinesli rozhovor s předsedou legislativně právního sněmovního výboru, slovenským biskupem ThDr. Janem Hradilem, ThD. Ten uvedl témata, kterými by se měla v nejbliž-

ší době naše církve zabývat. Protože řada z nich je v „kompetenci“ naukového sněmovního výboru, jehož předsedou je brněnský biskup ThDr. Petr Šandera, poprosili jsme ho o krátký rozhovor.

* *Bratře biskupe, máte podobné zkušenosti s prací naukového výboru jako ThDr. J. Hradil s prací legislativně právního výboru?*

Myslím, že ve všech výborech se potýkáme se stejným problémem. Tím je nízká účast členů na setkáních a plnění společných úkolů. Ani naukový výbor tu není výjimkou.

Jsem ale vděčný za to, že se v něm vytvořila aktivní skupina, která podle mého názoru velmi intenzivně pracuje a plní své úkoly. Vedle svých dlouhodobých úkolů (práce na Komentáři k ZV) v posledním roce výbor řešil také řadu aktuálních teologických otázek souvisejících s děním v církvi. Troufám si říci, že se v naukovém výboru vytvořila celkem dělná atmosféra spolupráce. I když se i mezi námi projevují názorové rozdíly, které někde značně zablokují komunika-

ci. Nejvíce to bylo patrné v poslední době zejména kolem otázky pojetí jáhenské služby a svěcení. To odráží určité názorové pnutí v této otázce patrné v církvi, alespoň v některých diecézích.

* *Kolikrát se naukový výbor od loňského podzimu sešel?*

Počítám-li i podzim, tak to bylo celkem čtyřikrát. Z toho dvě setkání byla vícedenní. Vloni na podzim jsme se sešli 20. 10. a na základě žádosti ÚR jsme zpracovávali teologická kritéria volitelnosti do funkce biskupa (patriarchy). Další jednání jsme měli 15. 12., kdy jsme se zabývali otázkou přijímání duchovních svěcených či ordinovaných v jiné církvi do služby v CČSH. Konečně vyjádření k této otázce jsme dále dopracovali na třídním jednání v Brně ve dnech

16. - 18. února t. r. Výsledný text zvaný "Postup při přijímání duchovních přícházejících z jiných církví" by měl být předložen církevnímu zastupitelstvu. V únoru jsme také vypracovali vyjádření k jáhenskému svěcení a jáhenské službě. Tento text by měl být součástí dokumentu o službách v církvi.

Zatím poslední jednání naukového výboru se uskutečnilo ve dnech 27. a 28. dubna t. r. v Praze, jeho výsledkem jsou dva další texty. První se jmenuje "Biskupská služba v Církvi československé husitské". I tento text by měl být zahrnut do dokumentu o službách v církvi. Druhý text vypracovaný tímto zasedáním nese název "Pravidla k vysluhování večere Páně v Církvi československé husitské". Také tento materiál by měl být před-

Dokončení na str. 3

Vize, strategie, taktika

Dnes je "in" mít vizi, a tak ji také kdekdo má a běda – nemá-li ji, pak je "out". Vize je jen módní slovo pro starou vestu, dřív se říkalo strategie a taktika. Podle naučného slovníku vize = vidina, zjevení, přelud, chorobná představivost a vizionář je blouznivec či snilek. A hned jsme doma a lépe, obzvláště před volbami, rozumíme vizím našich politiků. To raději budeme "out". Strategie (z řečtiny) znamená určení směru, zacílení, dlouhodobý záměr činnosti k cíli, aneb kam chceme dojít. Taktika pak značí plánovitě chování, odpovídající objektivním možnostem, nebo-li jak cíle dosáhnout. Podle fenomenologa E. Husserla má obojí své slabosti. Strategie skrývá nebezpečí malé pružnosti a taktika nebezpečí unáhlenosti. Neboli jinak: K cíli jdeme dlouho a zruha a k tomu hloupě a špatně.

I v církvi trpíme na vize, strategie a taktiky. O něčem rozhodujeme, někam směřujeme a hledáme způsoby, jak svěřené dovést úspěšně k cíli. Radí bychom byli manažery, plánujícími budoucnost církve. Pro upřesnění: manažer = ředitel nebo profesionální vedoucí, obdařený schopnostmi zvládat základní zásady řízení vhodné pro každou organizaci společnosti. Takto po lidsku poučení pohledme, jak to vše vidí Bůh, kterého je lépe poslouchati nežli lidi. V církvi přece spravujeme Boží věci, a tak bychom měli vědět a znát Boží způsob správy Jeho, Božích záležitostí. Lidské po lidsku, Boží po Božím. Církev není továrna na cvičky – ta jistě potřebuje asertivního manažera, vizionáře, stratéga a taktika schopného výkonně zvládnout nabídku i poptávku za účelem zisku a úspěchu. Manažera Božích věcí si neumím představit. Dopadl by jako pověstný boháč s jeho stodolami. Na tom příběhu vidíme, jak Bůh nahlédá bláhovost našich plánů, vizí, strategií a představ, když mu my fušujeme do řemesla.

Bůh si své věci "manažeruje" sám a činí tak způsobem nanejvýš nepochopitelným a bláznivým. V paradoxním napětí mezi láskou a zákonem, svobodou a kázní, odpuštěním a trestem, hříšníkem a hříchem... A vždycky nám dává trpělivě čas pochopit a porozumět. Netlačí na pilu, ale dává průchod věcem, aby se sami vyjevily. Boží trpělivost je velkorysá a dlouho setrvávající v milosrdenství. Trpělivost totiž není nerozhodnost. Trpělivost je umění snášet bolestné a nepřijemné věci. Novozákonní "hypomania" znamená zůstat pod něčím a něco vydržet, není to pasivita ani rezignace, je to vytrvalost. (Ř 5,3) Z utrpení roste vytrvalost, z vytrvalosti osvědčenost, z osvědčenosti naděje.

My chceme všechno hned. Když je manželství v krizi, tak se rozvedeme, při konfliktu v práci seřevme podržitého nebo odvoláme nadřízeného. Když onemocníme, chceme být hned uzdraveni. Po duchovním cvičení chceme být hned svatí. Po teologické fakultě chceme být hned nejskvělejšími kněžími, když se modlíme, chceme hned Boží odpověď... Kéž se při rozhodování a vedení v církvi naučíme trpělivosti. Jen trpělivost dává čas i sílu k proměně. Kéž plánujeme věci v církvi s pochopením Boží velkorysosti a trpělivosti a vždycky se rozhodujeme v Božím velkorysém horizontu. Neboť „nestaví-li dům Hospodin, darmo se namáhají stavětelé.“ Ž 127

Jana Šilerová

Z kazatelského plánu

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ

Duch pravdy o mně vydá svědectví. Také vy vydávejte svědectví

Jen v síle Ducha svatého lze statečně svědčit o Ježíši Kristu i před těmi, kdo mu kladou odpor a jeho svědky mohou stíhat nepřátelstvím. Duch svatý „rozváže sám jazyk k řeči svaté a zbystrí druhým sluch,“ jak zpíváme v písni číslo 9. Kristovo nadějně zaslíbení učedníkům je zároveň varováním pro všechny časy: kdykoli se církev chce obejít bez Přímluvce, Ducha pravdy, hlásá leda své výmysly místo pravé Kristovy zvěsti pocházející od Otce. Její hlásání může se tak stát monologem bez odpovědi nebo dokonce lichotivým krasořečněním, které se snad i zalíbí neobráceným a nekajícím, ale sotva je schopno získat Pánu takové pravé učedníky, o jakých hovoří 2. kapitola Skutků apoštolských.

Vstup: Da 10,15-19

Tužby:

2. Aby nás ozářil světlem svého Ducha, dal se nám lépe poznat a cele ovládl naše srdce...

3. Abychom všichni, Duchem svatým proměnění a posílení, prokazovali se slovy i skutky jako pravý Kristův lid, jako živé společenství jeho svědků...

Epištola: Sk 2,1-21

Evangelium: J 15,26-16,15

K obětování: Ez 37,13-14 (nebo Ř 8,8-9)

Závěrečné čtení: Ř 8,22-28

Modlitba:

Děkujeme ti, všemohoucí Bože, za dnešní sváteční zvěst o tom, jak jsi mocí svého Ducha vyzbrojil učedníky Páně v Jeruzalémě ke statečnému hlásání, že jsi vzkřísil, oslavil a Králem lidských srdcí učinil toho Ježíše, kterého nepřátelé potupně usmrtili. A protože tvá moc nepomíjí, prosíme tě i my o hojné obdarování tvým Duchem, abychom svému Pánu radostně sloužili a životem poslušným jeho slova věrohodně o něm svědčili všem, kdo ho dosud neznají, aby se i jim stal Zachráncem a Dárcelem pravého života.

Vhodné písně: 18, 22, 49, 72, 261, 262, 263, 264, 265, 267, 268, 333

K VÝROČÍ NAROZENÍ DR. KARLA FARSKÉHO

Pokračování z č. 22

O výtkách ordinariátu po stránce "didakticko-methodické" a "slohové" učinil si úsudek každý, kdo Karla jako učitele znal, od něho něco četl a kdo četl zejména též vysvědčení, které udali o jeho působení ředitelé ústavů, na nichž působil, i jeho bývalí žáci. Podobně si zajisté učiní každý svůj úsudek o pánovité výzvě, aby se Karel připravoval k vyučování. Pochybnost pánů, zda-li Karel podá časem "práci zdařilou", vyvrátil svým dalším působením více než dostatečně.

Jsou ovšem, bohužel, u nás i dnes (v třicátých letech, pozn. red.) poměry takové, že část národa, podle svého domnění ta vyvýšenější, vážně, ne-li s nadšením, přihlíží k tomu, jak ti, kdo v roce 1916 vytýkali Karlovi jeho ná-

zory o "nynější válce" a "moci vladařské", opovazují se dnes na odív "oslavovat" tisícileté jubileum našeho státu. A nikdo jich nezakřikne!

Karel měl na realce na starosti i Žákovskou podpůrnou knihovnu (srov. dále vysvědčení); pokud vím, musil také vypomáhat za války při recenzi knih, aby snad v knihovně reálky nebylo něco závadného, "nevlasteneckého"; tomu se srdečně smával.

Z dopisů strýčka "táborského" z listopadu 1915 a z února 1916 je patrné, že mu Karel obstarával data o hospodářském vyučování při někdejší plzeňské hlavní škole pro jeho práci o dějinách našeho hospodářského školství, která byla pak počtena cenou našeho ministerstva zemědělství.

„Bereš to po svém zvyku příliš dů-

kladně, takže Tvých výzkumů nebudu moci použít v těch rozměrech, v jakých mně je podáváš,“ děkuje mu strýček, sám vzor důkladnosti.

Později, tuším v roce 1918, ujal se Karel uspořádání českého seznamu jmen pro kalendář Národní politiky a pro Národní politiku samu.

Skoro současně v sedmistránkovém dopise z 30. 5. 1917 vypisuje Karel, "dodatečně k věrejším poznámkám", účinky známého boleveckého výbuchu, a to jak se jevily v Plzni a okolí i přímo na místě katastrofy; zajel si za tím účelem vlakem do Třemošné. „Přijel jsem z Třemošné,“ píše. „Psaní jsem zapomněl dát na poštu, tedy dopisují pod prvním dojmem.

JUDr. Josef Farský
(pokračování přístě)

Nad Písmem

NAPLNĚNÍ DUCHEM SVATÝM

Sk 2,1-21

Možná, že se vám to přihodilo. Zažili jste pocit jedinečného naplnění. Milovníci hudby mohou dosvědčit, jak hudba dokáže proniknout nitro jejich bytosti a naplnit je radostí, která se dere ven. Existují i zrakové vjemy, jimiž jsme najednou přeplněni. Ať už je to pohled na východ Slunce, na dětský obličej nebo na panorama krajiny. Naplňuje mě tolik jasu, že ve mně pro něj ani není dost místa! Nejinak je tomu se zamilovanými. Jsou tak naplnění láskou, že ji mohou rozdávat. Čeho srdce plno, tím ústa přetékají. Kde se bere tolik lásky?

A jak to přijde, že někteří lidé jsou prázdní, nenaplnění, nespokojení? Denně do nás proudí mnoho dojmů. Mnohé nám dělá dobře, leccos nám ubližuje. Jsme přecpaní dojmy a zprávami.

Čím je náš život naplněn? Čím je naplněn čas, který máme v životě k dispozici? Dejme tomu, že by odpověď zněla: můj život je naplněn prázdným žvaněním, vyděláváním a utrácením peněz, bezmyšlenkovitostí a lhonestvím. To by nebyla dobrá náplň! Často jsou naše dny naplněny starostmi a námahou. Skončíme večer bez dechu s pocitem prázdnoty.

Ve zprávě o dni Letnic je zvláštní poznámka o učednících Ježíše z Nazareta: „Všichni byli naplnění Duchem svatým.“ Určitě si dovedeme představit, jak jim bylo po ukřižování jejich jedinečného průvodce. Každý z nás by si měl vzpomenout, jak nám bylo, když nám zemřel člověk, kterého jsme milovali.

Letnice jsou průlomem ke zcela nové životní náplni. Nový duch, nová atmosféra, nové klima se šíří. Je to vitality, která si musí dát líbit podezření z opilství. Letnice nemusí slavit nikdo, komu se současná nálada ve světě jeví dost duchaplná. Kdo však denně zápasí o správné naplnění svého života, toho bude určitě zajímat, jak došlo k tomu, že lidé byli naplnění dobrým nebo dokonce svatým Duchem.

Většina dnů jsou dny všední. Je třeba pracovat. Kromě toho je třeba vyřizovat spoustu jiných věcí. Je třeba napsat dopisy (nebo aspoň esemeskovat). Potěšit zarmouceného kamaráda. Děti se radují, když si na ně uděláme

čas. Situace ve světě nás staví před nekonečnou řadu problémů. Tak plyne čas. Mnozí jej potřebují k tomu, aby jim zahojil rány, které jim život zasadil. Mnohé dny zanechají naše přání nenaplněná.

Vedle mnohých prázdných dnů existují dny naplněné. Pro Ježíšovy současníky jimi byly svátky pevně zakotvené v průběhu roku. Letnice byly takovým slavnostním, naplněným dnem. Izrael jím slavil obdarování Božím Zákonem a sklizenou úrodou. Dar Zákona měl pro ně cosi společného s ohněm a větrem. Byl výzvou k životu naplněnému vztahy, jež se živily Boží láskou. Boží dech se jim stal větrem, který čistil atmosféru mezi lidmi. Boží blízkost byla pro ně svátečním zážitkem, z něhož vycházeli naplnění novou energií. Život dostával nový obsah a smysl.

Ježíšovi učedníci nenechali tento den zapadnout v žal a zármutku. Slavili tento svátek a „když nastal den Letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě.“ A tak zažili teplo Božího ohně a pocítili vanutí, které je v jejich nezáviděníhodné situaci vrušilo. Předtím jim přecházel sluch i zrak. Nyní se obojí opět vrací. Řeč, která jim předtím došla, činí divy dorozumění. Dnes to pro nás znamená výzvu, abychom nenechali nadarmo mít sváteční dny. Je třeba je znovu pro sebe objevit jako čas nutný k obnově sil. Šťastné jsou obce, které to už pochopily!

První křesťané prožívali nové naplnění svého života společně na určitém, dohodnutém místě. Duch svatý nebyl pro ně soukromou záležitostí. Ve společenství, na veřejnosti se jim otevírá nová náplň jejich života, nikoliv v uzavřené společnosti. Co to bylo za dům, v němž se shromáždili? Určitě se nepodobal našim sborům. Dovádáme se tu totiž, jak ohromné, mezinárodní množství lidí se na té události podílí.

Lukáš na tomto místě užívá zajímavou formulaci, aby popsal, čím byl ten dům naplněn. Píše, že „se ozval ten zvuk.“ Z nebe zazněla ozvěna. Duch svatý je nebeskou ozvěnou na to, co v Kristu začalo.

Měli bychom se zamyslet nad tím, co pro nás znamená ozvěna. Kdykoliv někdo z nás udělá anebo řekne něco

důležitého pro sebe nebo pro svůj život, chce to mít potvrzeno. Za ozvěnu jsme vděční. Ujistěte nás, že jsme nemluvili do větru. Naše konání našlo kladnou odezvu. Každé dítě čeká na naši odezvu: mohu skákat a běhat, mohu breptat a klást nekonečné otázky? Dospěláci, dejte znamení, že z toho máte radost! Každý člověk touží po kladné odezvě svého dobrého konání.

V Jeruzalémě byl otevřený dům – shromaždiště mnoha lidí. Mezi nimi kristovci – přátelé a následovníci Ježíšovi. V tomto domě určitě sídlily i pochybnosti. Byla cesta, na kterou jsme se s ním vydali, správná? Mělo smysl chtít v tomto světě obstát bez meče, bez násilí? Má láska šanci proti zatáté pésti? Měla Ježíšova smrt smysl? Konečně zazní osvobodivá odpověď, nebeská odezva, "ten zvuk". Ne zoufalé sebeujišťování, nýbrž Boží signál, srozumitelný blízkým i dalekým. Petr první najde slova. Káže o dobré Boží odezvě na Ježíšovo dílo. Vzkříšení, oslavení, přemožení smrti, to jsou slova, která Petr nachází. Kristus žije! Kristus je Pán!

Dodnes jsou ve městech a na vesnicích domy, kde Boží ozvěna – jeho tázavé a potvrzující slovo – nachází odezvu. Odtud chce proudit nezaměnitelný Duch do našeho života a naplnovat jej.

Od Letnic existuje i odpověď na otázku, kdy se naplní čas, naše dny, náš život. Tehdy byli "všichni naplnění Duchem svatým". My dnes nepotřebujeme žít bez Boží ozvěny, odezvy. Duch svatý nás přibližuje ke Kristu tak, že vzniká to, nač čeká celý svět: dorozumění. Kdokoliv může tomu druhému říci: rozumím ti. A ty rozumíš mně. Naše jazyky nás rozdělují. Nebeská ozvěna nás však spojuje bez ohledu na dialekt. Pochopit Krista není vůbec těžké. Pár drobtů ve všech jazycích, které nám vnikají pod kůži: „Vrat svůj meč na jeho místo; všichni, kdo se chápou meče, mečem zajdou.“ ... „Miluj svého bližního jako sám sebe“... „Otče, odpusť jim!“...

Tím je třeba naplnovat dny. Domy pozbudou svou prázdnotu. Lidé se nepotřebují opjjet, protože jsou naplnění životem z Boha.

Josef Špak

POTŘEBUJEME DUCHA SVATÉHO?

Dokončení ze str. 1
bude pomazané, moudré, zda se stane nějaký zázrak přirozený nebo nadpřirozený, zda bude vynikajícím exegetem a překladatelem a vykladačem hebrejského textu. Není důležité, do které části Těla Kristova patříš, které církve jsi členem, kterým údem jsi. Je důležité, že jsi poslušný. Že mě chceš slyšet. "Jak? V Bibli, kázáním, zvěstí, liturgií, svátostmi, skrze vnitřní hlas, ba i proroctvím. Různě. Samuel v chrámu slyší Boží hlas a na několikrát tážán teprve zjišťuje, že

k němu mluví sám Hospodin. Důležité je, že chce to, co Bůh říká, činit. To po nás dnes chce Duch svatý. Naučit se jej slyšet, poslechnout a jednat podle toho. Duch svatý je jako vítr, ruach. Může te nějakým způsobem vítr spoutat? At již tradičním nebo letničným? Nelze. Jistě, technologii víry se chceme ke svému prospěchu naučit. (A bohužel i vlastnit.) Ale Duch Páně se nedá vlastnit. On chce, abychom skrze něj patřili Ježíši Kristu. A byli poslušní Hospodina.

Máme tedy být charismatičtí anebo anticharismatičtí? Letničtí... Ta otázka je špatně položena. Všichni upřímně praktikující křesťané jsou vedeni Duchem. Bůh chce, abychom v Kristu byli skrze vedení Duchem poslušní. Nejenom posluchači slova ale také činitelé. Kdo má uši, slyš (naslouchej, poslouchaj a jednej dle toho), co Duch praví církvím. Duch svatý chce dnes, abychom řekli: TADY JSEM. Připravený. Poslušný. Církve i jednotlivci.

Petr Mečkovský

POZDRAV ZO SLOVENSKA

Vznik nové církve na začátku 20. století v době, kdy pokračovala postupná dechristianizace člověka i společnosti a rozvoj proticírkevního zmýšlení, ale i v době, kdy dva bratrské národy český a slovenský nastoupili společnou dejinnou cestu v nové Československé republice, nemožno vysvětlit i ba na základě okolností dejinných tradic, či vtedajšej politickej a národnej situácie. Zrod našej drahej ČCS(H), v krátkosti vyjadrené, bol sprevádzaný dôverou vo večnú aktualitu Božej pravdy, láskou k cirkevnému bratstvu a nádejou na náboženské prebudenie národov. Vnútroštné pochopenie týchto eschatologických motívov nám pomáha správne porozumieť existencii ČCS(H) a aj jej dnešnému seba pochopeniu a poslaniu v našej konkrétnej dejinnej situácii. „O Československé cirkvi veríme, že vznikla z Boží vôle a milosti, aby skrze ni do jedné, svaté a obecné církve Boží byli přivedeni mnozí, kteří by jinak zůstali ztraceni v nevěře a beznaději, a aby usilovala o Boží církev bez poskvrny a vrásky. (ZV, ot. 42) V českých zemích můžeme pozorovat snahu o reformu církve už od čias Majstra J. Husa. Jej prameňom bol husitismus a Česká jednota bratrská, ako prvá reformácia. Po bitke na Bielej hore (1620) nastala silná protireformácia a rekatolizácia a potlačila, ba až celkom prerušila, toto reformné hnutie. Ani Tolerančný patent (1781) nepripustil obnovu husitského vyznania v konkrétnej cirkvi. Ako nekatolícke vyznania boli povolené len dve lutherské-augsburské a kalvínske-helvétske. Zaujímavé bolo to, že všetky nekatolícke vyznania a cirkvi sa dovoľovali vedľa Písma reformačných myšlienok Majstra J. Husa, 4 pražských artikul, ktoré tvorili revolučný program husitstva a Jednoty bratrské. Až najmladšie a najväčšie reformné hnutie katolíckych modernistických kňazov od husitských dob vyústilo v zrod novej Cirkvi československej pri prvej českej omši na Vianoce 1919. Poslaním tohto článku nie je podať genezu vývoja ČCSH ani jej teologického myslenia a jej chápania ako dialógu jednotlivých teologických generácií. Skôr by som vás, sestry a bratia, chcel priviesť k sebareflexii a zároveň vás povzbudiť k uvedomenému aktívnemu a opravdovému, živému cirkevnictvu uprostred vašich domovských náboženských obcí. Aby sme si nanovo uvedomili, čo znamená byť členom ČCSH, samozrejme vo všetkej pokore pred Pánom cirkvi, ktorý k nám hovorí: „Já jsem vinný kmen, vy jste

ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo; a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu. To vám přikazuji, abyste jeden druhého milovali.“ (J 15,5.16) K tomu pripájam citáciu 46. článku Základů víry: „Československá církev podporuje úsilí o větší čistotu a věrnost Boží církve ve svých obcích důrazem na nejvyšší autoritu Ducha Kristova, zásadou svobody svědomí, navazováním na nejlepší křesťanské tradice, užíváním mateřského jazyka bohoslužebného, úctou k vědecké pravdě ve své učitelské činnosti a požadavkem uplatnění Boží vůle ve všech oblastech života. „Dnes si znova opakujeme tieto Slová i slová, zapíšme si ich hlboko do svojich srdc, povzbudzujeme sa navzájom vo viere, vzájomnej láske i nádeji, úcte jeden k druhému, rešpektovaní jeden druhého, povzbudzujeme sa k otvorenému dialógu, pretože všetci to veľmi potrebujeme. Zvlášť po nedávných sklamaníach a bolestných udalostiach, ktoré sa udiali v našej cirkvi. Chceme vás povzbudiť, sestry a bratia, na príklade situácie u nás na Slovensku. Tu pôsobenie ČCSH po roku 1938 bolo zakázané a následne bola ČCSH zrušená. Bola to kritická situácia. Napr. u nás v Košiciach bola NO obnovená až v roku 1997, teda skoro po 60 rokoch. Stratili sme mnoho našich členov, ktorí ak chceli duchovne žiť, museli vstúpiť do iných cirkví, tam si dávali krstiť svoje deti, teda stratili sme mnohé generácie, ale nevzdávame sa, a aj keď skoro od začiatku, ale v plnej istote Pánovej milosti a prítomnosti v Duchu sv. i Jeho požehnaní budujeme ČCSH ďalej. Na Slovensku a Podkarpatskej Rusi pred 2. svetovou vojnou bolo 16 náboženských obcí a mnoho diaspór. Dnes oficiálne sú dve NO, to v Bratislave a v Košiciach. Pomaly sa buduje NO v Liptovskej Osade. Keby sme mali priestor podrobne vykresliť vtedajšiu situáciu ČCSH na Slovensku, poznali by ste, že to bola história pohnutá až k slzám. Podrobne a autenticky o tom podáva svedectvo náš slovenský brat biskup ThDr. Jan Hradil, ThD. vo svojej dizertačnej práci: "Dejinný vývoj ČCS(H) na Slovensku a Podkarpatskej Rusi". O čosi lepšie ako Košice bola na tom Bratislava. Tu sa za čias komunistického režimu aspoň raz do mesiaca konali bohoslužby, aj napriek zákazu štátnej moci

a na druhej strane odvahy a úsilia br. farára Drtinu z Hodonína. Keď konečne náš terajší brat biskup ThDr. Jan Hradil, ThD., vtedy vo funkcii generálneho vikára dostal v r. 1988 štátny súhlas, aby mohol duchovne zaopatrovat' vymierajúcu NO v Bratislave, našiel tam asi 6 ľudí, ktorí prichádzali na bohoslužby. Potom nasledovali ťažké ale iste krásne a požehnané roky pastoračie a misie - oživovania NO. Dnes, vďaka Pánu Bohu, je tam živá NO, do ktorej sa podľa posledného sčítania ľudí prihlásilo 1800 ľudí, čo je v porovnaní s predchádzajúcim sčítaním obyvateľstva 3 krát viac. U nás v Košiciach sa snažíme zase formou individuálnej misie získavať nových alebo stratených členov cirkvi. Je to náročná práca, vyžadujúca si mnoho trpezlivosti, pokory, vernosti Pánovi cirkvi Ježišovi Kristovi i modlitieb, ale o to je sladšie potom jej ovocie. Dnes sme v situácii pred voľbou patriarchu našej cirkvi. Od toho, ako sa slobodne rozhodneme a koho si demokraticky a múdro zvolíme, bude závisieť ďalšie smerovanie a rozvoj našej cirkvi v Čechách a na Slovensku. Modlíme sa za to! Divom kresťanskej cirkvi je práve nové spoločenstvo s Bohom a so sestrami a bratmi. Nedá sa vytvoriť umelo, nedá sa zorganizovať. Rastie a dozrieva ako ovocie Ducha Svätého. Je však možné ho posilňovať, upevňovať, rozvíjať a správnym smerom usmerňovať. Bez toho nemôže cirkve plniť Pánom jej zverené poslanie vo svete. Preto sa plne otvorme pôsobeniu Ducha Kristovho, ktorý: „ukladá cirkvi, aby jím naplňovala všechen život osobní i spoločenský.“ (ZV, ot.48) Všetkých bratov a sestry vo viere zo srdca zdraví

ThMgr. Ján Lauko,
vikár Košice

PRÁCE A ÚKOLY NAUKOVÉHO SNĚMOVNÍHO VÝBORU

Dokončení ze str. 1
ložen zasedání církevního zastupitelstva.

V současnosti jsou všechny tyto materiály zaslány diecézním teologickým poradním sborům k diskusi.

* *Budete se zabývat tématy, která uvedl ThDr. J. Hradil, tedy vyjádření úcty k Marii matce Páně, transsubstanciace nebo transsignifikace ad.?* Ano, těmito tématy jsme se zabývali a budeme se jimi zabývat dále. Tematické okruhy k dalšímu zpracování uveřejnil s výzvou k diskusi naukový výbor již v předmluvě svého komentáře k ZV, jak byl vydán na přelomu let 2004 a 2005. Vedle výše

Z kněžského svěcení ing. Michaely Gajdáčkové

Velká radost v Kostelní Lhotě

Májové pobožnosti mají v Kostelní Lhotě svoji tradici. Říká se, že kdo tam nikdy nesloužil, nemůže být biskupem ani patriarchou. Snad proto se do vesnice kousek od Poděbrad sjíždějí na "májové" zdaleka. Čeká je nejen krásný zážitek ve sboru, ale i příjemné posezení na zahradě s místními členy náboženské obce, kteří jsou proslulí svou pohostinností. Další zajímavostí je, že v Kostelní Lhotě málokdy zmoknete, protože počasí mívají místní "nahore" objednané.

Jezdíte-li do Kostelní Lhoty častěji, pokaždé si všimnete něčeho nového. Sbor je pěkně opravený, na zahradu je radost se podívat. Letošní "májová" 17. května však byla zcela mimořádná. Přijel pražský biskup Mgr. Karel Bican, sjeli se faráři z celého vikariátu a nešlo tentokrát o podvečerní pobožnost, ale celou liturgii. Místní duchovní ing. Michaela Gajdáčková totiž přijala svátost svěcení kněžstva. V Kostelní Lhotě totiž sloužila jako jáhenka, přestože jí k absolvování Husitské teologické fakulty UK chyběl jen krůček. Ten však ze zdravotních důvodů udělat už nestačila. Míša Gajdáčková vystudovala chemii, pracovala v oboru a domnívala se, že je o jejím životě rozhodnuto. Hospodin však s ní měl jiné plány. Když se jezdívala léčit do Poděbrad, se smutkem se dívala z autobusu na zarostlou vilu v Kostelní Lhotě a párkrát si pomyslela, jaká je to škoda, že tak pěkný objekt chátrá. V Poděbradech se poprvé setkala s naší cirkvi a najednou zjistila, že je právě tady doma. Netrvalo dlouho a přijala svátost křtu, přihlásila se na teologickou fakultu, protože cítila, že právě k této službě ji Pán církve volá. Ani ji nepřekvapilo, že skončila právě v Kostelní Lhotě. A jejím přičiněním se z chátrající vily v zahradě stal útulný duchovní domov pro celé okolí. Jistě i její zásluhou se členové místní náboženské obce zajímají o život a práci celé církve. Od té doby, co jsou jednání ústřední rady veřejná, nikdy tam nechybí jejich zástupci, kteří pak o výsledcích jednání informují celou náboženskou obec.

Jedním ze spolusvětitelů byl i emeritní pražský biskup René Hradský, který před lety Míše vysluhoval svátost křtu. Ta ve svém poděkování neopomněla zdůraznit, jak si váží jeho důvěry, kterou k ní tehdy měl, protože ji mnoho neznal, ale svým srdcem rozpoznal, k jaké službě ji Pán povolal.

Aby "slávy" nebylo málo, složila při této příležitosti nově zvolená rada starších slib do rukou pražského biskupa Karla Bicana.

Tento den byl jistě významný i pro studenty HTF UK Hanku Rohličkovou a Vojtu Basla, kteří přišli Míše Gajdáčkové v tento slavný den zahrát a zazpívat.

Helena Noemi Bastlová

úvedených otázek se tam objevují též některá témata z christologie, reflexe svědků Páně a tradic s nimi spojených, vztah k Písmu a otázka eschatologie a vzkříšení k životu věčnému, modliteb za zemřelé. Tyto otázky vplynuly z celocírkevní diskuse nad Komentářem k ZV.

Úkol "výkladu prítomnosti Kristovy ve večeri Páně a církevního úřadu" je jasně vytyčen také již v resoluci VIII. sněmu přijaté na jeho 1. zasedání 8. ledna L. P. 2000.

* *Jaké jsou další plány naukového výboru?*

Čeká nás nyní diskuse o dalším postupu práce. V zásadě vidím 3 stěžej-

ní úkoly. Prvním bude dokončit zpracování jednotlivých referátů k zadaným tématickým okruhům. Druhým pak vytvořit stručný komentář k Základům víry. Zpracoval jsem pro tento účel určitý návrh, který je dán k diskusi nejen členům výboru, ale také církevní veřejnosti. Měl by být v současnosti ke stažení na církevních webových stránkách (www.cesh.cz). A třetím úkolem by měl být dokument pracovní zvaný "O službách v cirkvi". Ten by měl obsahovat pojednání o službách všeobecného kněžství Božího lidu a dále o službách svátostného kněžství.

Připravila:

Helena Noemi Bastlová

ZPRÁVY

Naše církev v televizi

Křesťané na celém světě slaví v tomto roce neděli 4. června jako velký a radostný svátek. Je to slavnost eselání Ducha svatého. Toho Ducha, ve kterém byli pokřtěni a který, jak křesťané věří, je chce vést až do Božího království. Jsou to vlastně narozeniny Kristovy církve. Česká televize připravila pro tento den přímý přenos sváteční bohoslužby ze sboru Církve československé husitské v Brně. Bohoslužbu vede brněnský biskup dr. Petr Šandera. Přenos můžete sledovat na stanici ČT 2 a začíná v 10 h.

(red)

Pozvání do Škodějova

Tak jako každoročně i letos se sejdem u příležitosti výročí úmrtí našeho prvního patriarchy ThDr. Karla Farského k bohoslužbám u památníku v jeho rodišti ve Škodějově (zhruba v polovině cesty mezi Vysokým nad Jizerou a Semily). Bohoslužby se budou konat v sobotu 10. června od 10 h a povede je bratr vikář Mgr. Benjamin Mlýnek. Kázat bude bratr generální tajemník sněmu ThDr. To-máš Butta. V případě nepříznivého počasí se budou bohoslužby konat ve Sboru ThDr. Karla Farského ve Vysokém nad Jizerou, kde je také možné zhlédnout muzejní expozici věnovanou našemu prvnímu patriarchovi.

Dovolujeme si též připomenout, že na neděli 11. června je již tradičně v celé církvi vyhlášena sbírka na údržbu areálu památníku ThDr. Karla Farského ve Škodějově a jeho muzea ve Vysokém nad Jizerou. Sbírkou, prosím, zašlete na č. ú.: 133985990/0300 s variabilním sym-

bolem 7+číslo vaší náboženské obce. Předem děkujeme a těšíme se ve Škodějově na shledanou.

DR v Hradci Králové

Sociální odbor informuje

Milé sestry, milí bratři, ráda bych vás informovala o některých poskytovaných službách sociálního odboru ÚÚR.

Všem zájemcům nabízíme k nahlédnutí v kanceláři či případnému okopírování zajímavých článků odborná periodika ze sociální oblasti či časopisy vydávané jinými církvemi. K dispozici je dosud

- * měsíčník neziskového sektoru "Grantis"
- * newsletter "Svět neziskovek"
- * "Senior revue" časopis pro snadnou orientaci v životě
- * "Modré z nebe" zpravodaj Diakonie CČE
- * katalog dětských zdravotnických pomůcek

V časopisech naleznete nejnovější informace o činnosti různých diakonických zařízení, o připravovaných projektech či rozmanitá sdělení a návrhy pro seniory.

Dále pak odbor nabízí všem náboženským obcím aktuální informace o vypisovaných grantech (pro zamýšlené či již běžící projekty) vhodných pro vaše konkrétní představy či potřeby. Sociální odbor ÚÚR CČSH, Wuchterlova 5, 166 26, Praha 6 Dejvice, tel.: 220 398 112, mail: socialni@ccsh.cz

Renata Chytilová
přednostka odboru

Koncert v Sázavě

Náboženská obec Církve československé husitské v Sázavě vás zve na černošské spirituály v podání vokálního souboru GESHEM pod vedením Marka Šlechty.

Koncert se koná ve Sboru opata

Prokopa v Sázavě dne 4. června v 16.30 h.

Olga Rajnošková, jáhenka

Pozvání do Třebíče

Náboženská obec Církve československé husitské v Třebíči vás srdečně zve do Sboru dr. Karla Farského na "Autorské čtení Jindřišky Kubáčové" dne 9. června od 17 h.

(fú)

Bohoslužba na Slovensku

Církev československá husitská ve spolupráci s Českým spolkem v Košicích uspořádají dne 5. července zájezd na památné místo husitského kostela v obci Lúčka při Rožňavě u příležitosti výročí upálení Mistra Jana Husa. Pro věřící bude slavnostní vzpomínková bohoslužba v 10 h. Liturgii a kázání vykoná slovenský biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D. Bohoslužba se bude konat i za účasti mons. Eduarda Kojnoka, rožňavského diecézního biskupa Římskokatolické církve.

Odpoledne navštívíme zámek Betliar a na zpáteční cestě položíme věnec u pomníku Padlých československých legionářů v Tumi nad Bodvou.

(DR)

Příjemný podvečer

Ve čtvrtek 18. května se v Lounech uskutečnil koncert bratra Jana Kysely. Přestože se zúčastnil skromný počet posluchačů, prožili jsme příjemný podvečer s křesťanskými songy a zajímavým vyprávěním o cestování Floridou.

NO Louny

nový e-mail: ccsh.louny@seznam.cz

Malování na chodníku

Pražská diecéze zve děti na 11. ročník "Malování na chodníku". Letošní téma je vznik církve. Malování se koná jako obvykle v Praze ve Stromovce. Sraz je před Výstavištěm v sobotu 17. června v 9 h.

(red)

Koncert v Jičíně

Náboženská obec zve na koncert jazzové skupiny z Turnova, který se koná v Husově sboru 10. června od 18 h.

(fú)

Prosba z Nové Paky

V Husově sboru probíhá finančně náročná generální oprava varhan. Náboženská obec uvítá jakýkoli příspěvek. Přispět můžete přímo na její účet: 189340374/0300

Všem dárcům velice děkujeme.

(no)

Tábor v Borovnici

Jednota pro děti a mládež opět pořádá letní tábor pro děti v Borovnici u Vlašimi. Termín: 6. - 26. 8. 2006 (tři týdny).

Bližší informace a přihlášky: Ferdinand Krajčířík (732 145 070), Jana Krajčíříková (732 480 726; jana.krajcirikova@ccsh.cz).

Rodiče, kteří nám pošlou potvrzení, že alespoň jeden z nich je členem některé náboženské obce naší církve, dostanou díky NO Praha 1 - Staré Město slevu.

Jana Krajčíříková

KALENDARIUM – ČERVEN

5. 6. - 5. 7. 1436 - Na jihlavském sněmu Království českého a Markrabství moravského došlo k dohodě husitů s basilejským koncilem a se Zikmundem. Jihlavské náměstí se stalo před císařem svědkem slavnostního vyhlášení kompaktát. Ta ve své podstatě představovala uznání čtyř artikulů s dodatky a omezeními, které byly tak rozsáhlé, že z artikulů si podržel platnost jen článek o kalichu (a to i s omezením, takže neměl být například podáván dětem a kněz měl vždy upozornit, že i podjednou způsobou je přítomen Kristus). Přes tuto dohodu zůstávala nejasná i řada otázek liturgických a organizačních. V českých zemích však vznikl stav dvojí víry, jaký neměl obdoby v celém západokřesťanském světě - "kacíři" mohli svobodně vyznávat svou víru. Na sněmu tak došlo k završení zápasu husitů od basilejského slyšení v roce 1433.

6. - 7. 6. 1936 - V Bukurešti proběhla porada hlav států Malé dohody. Při této příležitosti prezident Beneš apeloval na upevnění a užší sepětí Malé dohody, avšak nenašel potřebné pochopení u zbývajících dvou představitelů (zejména jugoslávští činitelé neprojevíli vážnější zájem).

7. 6. 1621 - Zemřel v Praze Martin Fruwein z Podolí (* ? Kowary ve Slezsku) - pražský měšťan, jeden z neaktivnějších účastníků českého stavovského povstání.

8. 6. 1216 - Na shromáždění šlechty a ostatních hodnostářů v Praze nechal Přemysl Otakar I. zvolit svého jedenáctiletého syna Václava (pocházel z druhého manželství s Konstancí Uherskou) českým králem. Fridrich II. volbu potvrdil ještě v témže roce listinou z Ulmu. Tím byl zrušen tzv. stařešinský řád z doby Břetislava I. (1054) a zavedena zásada primogenitury (prvorozenectví). Nároky vedlejší větve rodu - Děpolticů - byly pomínuty.

9. 6. 1471 - České poselstvo dorazilo do Krakova oznámit výsledek volby králi Kazimírovi IV. Předložilo mu 19 požadavků, z nichž nejdůležitější byl článek o zachování kompaktát. Dostalo se jim příslibu (mj. v zajištění smíru s Římem, ve splacení značných dluhů).

9. 6. 1896 - V Praze-Vysočanech byla založena ing. E. Kolbenem elektrotechnická továrna Kolben a spol. Již v listopadu začala vyrábět první elektrické přístroje a stroje, o dva roky později ji odkoupila Živnostenská banka a přeměnila ji na akciový podnik. "Kolbenka" dodala roku 1899 zařízení pro pražskou ústřední elektrárnu v Praze-Holešovicích.

10. 6. 1376 - Po složitých jednáních byl ještě ne patnáctiletý syn Karla IV. Václav společně s manželkou Johannou Bavorskou zvolen a korunován ve Frankfurtu nad Mohanem římskoněmeckým králem (volbu prosadil Karel IV., aby tak zajistil svému rodu vládu nad říší).

10. 6. 1901 - Narodil se ve Staré Boleslavi Antonín Bečvář (+ 10. 1. 1965 tamtéž) - astronom a meteorolog, který se mj. zasloužil o vybudování observatoře na Skalnatém plese a stal se i jejím prvním ředitelem (1943-50). Je považován za průkopníka československé meteorologické fotografie (*Atlas horských mraků*, 1953) a filmu věnovaného vývoji horských mraků. V astronomii založil tradici výzkumu meziplanetární hmoty a Slunce. Slavné jsou jeho atlasy hvězdné oblohy *Atlas Coeli Skalnaté pleso 1950.0* (1948, 1956 zdokonalená verze), *Atlas Eclipticalis* (1958), *Atlas Borealis* (1958), *Atlas Australis* (1964). O jeho významu pro světovou astronomii a meteorologii svědčí i skutečnost, že jeho jménem byl pojmenován jeden z kráterů Měsíce.

11. 6. 1341 - Český sněm přijal na návrh krále Jana Lucemburského jeho syna Karla za budoucího krále. Karlovi byl udělen titul "rex iunior" a byla mu svěřena vláda v království (ke korunovaci však nedošlo).

11. - 14. 6. 1421 - V Brně zasedal sněm Moravanů, na němž nebyl přijat jednoznačný závěr k výsledkům čáslavského sněmu. Prohloubila se jen propast mezi Zikmundem a moravskými husity (velká část Moravy zůstala věrná Zikmundovi).

(red)

Mami, koukej!

„Mami, koukej, tahle tramvajka je líná, a tak se zapojila za tu druhou a pan řidič jí musí táhnout. Nebo se jí nechťelo ráno vstávat. Volala ve vozovně: já nechci, já nechci! Vidiš, jak má smutná očička?“

Ale tahle naše dvojka není líná – koukej, tu nikdo netáhne!“

„To je pravda, má jenom jeden vůz. Co když to ale znamená, že nemá žádnou kamarádku?“

„Nebo se střídají? Ted' odpočívá a zítra zase potáhne jinou unavenou tramvajku. A koukej, tahle je nová!“

„Jak to, vždyť má stará křesílka a nemá tlačítka na otvírání dveří.“

„Ale poslouchej, jak vrčí. To je nově vrčení. Určitě má radost, že jí dali nové vrčení!“

A koukej, ta vlajka! Tahle vůbec není nemocná! Krásně lítá. U nás na školce je taky vlajka, ale včera byla úplně nemocná. Byla omotaná kolem tyče a ani trošku se nepohnula. Až bude větýrek, ten ji uzdraví!“

To jsme si s Lucinkou povídaly dnes ráno po cestě do školky. Kdo má malé děti, zažije takových rozhovorů spoustu. Děti jsou pro nás skutečným požehnáním. Kéž bychom i my dokázali být vždy požehnáním pro naše děti.

Jana Krajčíříková

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ

Doplňte v textu chybějící slova do tabulky a získáte tajenku.

Přesně (1) dní po Hodu Božím velikonočním, tedy po (2) Ježíše Krista, přichází k (3) Ježíšovým (4), přesně tak, jak jim Pán Ježíš (5), (6) (7), aby o něm vydal svědectví. Tento svátek, jinak též nazývaný (8), je zároveň počátkem křesťanské (9).

(Řešení z minulého čísla: Modlitba)

Jana Krajčíříková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčíříková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220 398 107, fax: 220 398 123,

mail: cesky.zapas@ccsh.cz, Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234 092 851, predplatne@predplatne.cz